

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด

เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๙

เสียงธรรมเป็นเสียงที่ถูกต้องแม่นยำ

ทองคำเป็นหัวใจของชาติ เป็นของเล่นเมื่อไร เพราะฉะนั้นจึงต้องได้สะอาด แสงหาทองคำมาเข้าสู่คลังหลวงซึ่งเป็นหัวใจของชาติไทยเรา ให้มีความแน่นหนา มั่นคง การช่วยชาติคราวนี้ก็รู้สึกว่าได้ทองคำตั้ง ๑๑,๐๐๐ กิโล กับ ๓๘๓ กิโล อย่างนั้นแหละ ต่างคนต่างสะอาดแสวงหามาเพื่อกำลังในชาติของเรา ชาติของเราทั้งชาติ อยู่ที่ทองคำ เราคิดหมดทุกอย่าง พาพี่น้องทั้งหลายก้าวเดินๆ ได้คิดเรียบร้อยๆ มัน หากเป็นอยู่ในจิต ไม่สงสัยว่าจะไปถามคนนั้นคนนี้อะไร พิจารณานี้เหมาะเท่าไรออก เท่านั้น เดินตามนั้นตามความเหมาะ เราจึงไม่เคยปรึกษาหารือใคร พอว่าช่วยชาติ เอ้า จะนำ จากนั้นก็พิจารณาเรื่อนำเรื่อนมา ทองคำก็ได้ตั้ง ๑๑ ตันกับ ๓๘๐ กิโลกว่าแล้ว และยังจะได้อีกเรื่อยๆ

ส่วนดอลลาร์คงจะเท่านั้นแหละ ได้ ๑๐,๒๑๔,๖๐๐ ดอลลาร์ ที่เข้าคลังหลวง แล้ว อันนี้เราก็บอกแล้ว เพราะเหตุการณ์ที่จะเปลี่ยนแปลงดอลลาร์นี้มีอยู่ เราก็บอก ตามเหตุการณ์ ส่วนทองคำนี้คงเส้นคงวา ได้เท่าไรเข้าหมดเลย ดอลลาร์นี้มันเกี่ยวโยง กับเงินไทยเราที่จะช่วยชาติบ้านเมืองของเรา ดอลลาร์นี้เป็นส่วนสำคัญจึงต้องแยก ออกมา ต่อไปนี้จะไม่ได้เอาดอลลาร์เข้าคลังหลวงแล้ว จะต้องหมุนไปช่วยเงินไทยเงิน สดเราเพื่อช่วยชาติบ้านเมือง ก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ จึงว่าพิจารณาแล้วถึงก้าวเดิน

นี่ก็พูดออกมาแล้ว จากการพิจารณาแล้วว่า ต่อไปนี้ดอลลาร์นี้จะไม่ได้เข้าคลัง หลวงนะ ไม่เข้าแล้วไปไหน มันก็ไปช่วยเงินไทยหนุนออกช่วยชาติ แนะ ที่จะเปลี่ยนก็ บอกว่าจะเปลี่ยน ส่วนทองคำนั้นไม่มีเปลี่ยนเลย คงเส้นคงวาหนาแน่น มีเท่าไรๆ เข้า หมดเลย ดอลลาร์เวลาเข้าก็เข้า ต่อไปนี้จะไม่ได้เข้านะเพราะเงินไทยร่อยหรอลงมาก เนื่องจากหยุดการเทศนาว่าการช่วยชาติ เงินที่จะมาช่วยชาติก็ไม่มี จึงต้องเอาเงิน ดอลลาร์มาช่วยเงินไทย หนุนไปเรื่อยๆ อย่างนั้น เรียกว่าช่วยชาติคราวนี้พอเป็นขั้นเป็น อันอยู่ก็คือทองคำได้ ๑๑ ตันหรือ๑๑,๐๐๐ กิโล กับเศษ ๓๘๓ กิโลอีก ที่จะเข้าคลัง หลวง ที่ได้มาทั้งหมดจะเข้าตามๆ กันไป

หม่อมอยู่เป็นรัฐมนตรีกระทรวงการคลังใช้ไหม (รองนายกรัฐมนตรี และ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ผู้ว่าแบงก์ชาติไม่ได้เป็นแล้วครับ) รัฐมนตรีคลังก็ ครอบใช้ไหมละ เป็นรัฐมนตรีคลังมันก็ครอบแบงก์ชาติอีกแหละ ก็ยิ่งใหญ่กว่านั้นอีก (เขาบอกเขาเป็นลูกศิษย์หลวงตานะครับ) จะมาเป็นอาจารย์เราไม่ได้ เขาพูดถูกต้อง เป็นลูกศิษย์หลวงตา จะมาเป็นอาจารย์เราไม่ได้ ก็เป็นลูกศิษย์

นี่ก็ได้กำชับกำชาตั้งแต่เริ่มแรก ตั้งตัวขึ้นมาใหม่ เอากันกับหม่อมอยู่เรานี้ลูกศิษย์บวชอยู่วัดนี้นะ เอาให้ดิบให้ตึ้นนะ ให้เป็นที่ไว้ใจ เราติดดินจะเป็นจะตายเพื่อชาติบ้านเมืองของเราได้มาเท่าไรให้เป็นขึ้นเป็นอัน อย่าให้รั้วไหลแตกซึมไปไหน ได้พูดเวลามาเป็นผู้ว่าการแบงก์ชาติ มาพูดกันจริงๆ ไม่ใช่ธรรมดา แล้วก็ดีเรื่อยมา เตี้ยวันนี้ก็เป็น (รองนายกฯและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังครับ) เออ รัฐมนตรีกระทรวงการคลัง

(นายกรัฐมนตรีนพพลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ ก็ลูกศิษย์กรรมฐานนะครับ ลูกศิษย์ท่านอาจารย์ทวย วัดดงศรีชมพู แล้วโยงมาท่านอาจารย์ทวยเป็นลูกศิษย์หลวงตา ท่านนายกฯก็เท่ากับเป็นลูกศิษย์หลวงตาด้วย) นั่นละถ้ามีธรรมเข้าไปแทรกตรงไหนความสงบร่มเย็นมีๆ เข้าไป ธรรมแทรกเข้ามากน้อยมีมากโดยลำดับลำดับ ถ้าไม่มีธรรมແหลกว่านั้นเลย อย่างเราพูดกับทักษิณนั้นนะ เราเอาจริง ๆ นี่ คือพูดตามหลักตามเกณฑ์ ตามอรรถตามธรรม ไม่ได้มีคำว่าลูบหน้าปะจมูกเราไม่มี เราพูดอย่างตรงไปตรงมา

ทักษิณนี้เราอึดแทบเป็นแทบตาย วิ่งมาหาเราสองหนสามหน ถูกเขาโจมตี เราถึงได้ออกปากพูดจริงๆ นี้นะ เอา นักมวยเขาไม่ได้กลัวกัน เราทำไมทำประโยชน์เพื่อชาติบ้านเมืองจะกลัวโจรกลัวมารได้อย่างไร อย่างนั้นก็แพ้ชี่ นักมวยเขาไม่ได้กลัวกัน ใครก็จะหวังเอาชนะๆ เราก็ต้องเป็นอย่างนั้นชี่ มาหาสองหนสามหน หน้าชืดมา..มาที่ไรเราก็อยก แล้วก็ได้เป็นจริงๆ อย่างกลัว นักมวยเขาไม่ได้กลัวกัน ใครก็มีแต่หวังจะเอาชนะๆ อย่างเดียว ความกลัวเขาไม่มีนะ อันนี้เราอย่าไปกลัว มันขัดกัน จะยกบ้านเมืองชาติของเราขึ้น เอา จะช่วย ก็ช่วยจริงๆ

เหตุที่จะช่วยนี้ ก็เรามองดูฐานะการเงินการทอง ให้ผู้ใดมาเป็นผู้ใหญ่ๆ ก็มีแต่กระจอกงอแงงอแงมา สุดท้ายเอาตับเอาปอดของประชาชนมากินเลี้ยงกัน เมื่อประชาชนหมดตับหมดปอดแล้วเอาคนใหม่ขึ้นมาอีกมากินอีกๆ ที่นี้ก็มองเห็นทักษิณเรานี้ละ ว่าฐานะการเงินการทอง กับพวกที่ยอบแยบมาแล้วกินตับกินปอดประชาชนมันต่างกัน ผู้นี้มีฐานะสูง เราไม่ได้ไปคิดเรื่องธรรม เราคิดเรื่องการเงินการทองฐานะของคน เห็นว่าทักษิณนี้เป็นคนที่มั่งมีศรีสุข หลักเกณฑ์ดีมากทีเดียวที่จะมาเป็นนายกฯ สมควรที่จะช่วยบ้านช่วยเมืองได้จากฐานะการเงินการทอง จะไม่รบกวณกินตับกินปอดประชาชนเราก็ออย่างนี้แหละ

พวกนั้นมันยอบแยบๆ คนนี้ฐานะดีทุกอย่าง เอา เป็นเพื่อจะได้ยกชาติบ้านเมืองของเราขึ้นไป ที่ไหนได้เป็นแล้วยิ่งพุ่งใหญ่ขึ้นอีกนี่ชี่ โถ เราดูคนผิดไป แน่ะเราก็อยอมรับว่าเราดูคนผิด เพราะเราดูการเงินการทอง เราไม่ได้ดูเข้าไปสู่ธรรมภายใน

จิตใจคน ดูฐานะการเงินการทองที่โลกยอมรับกัน ดูมาแล้วมันพลิกไปเป็นอย่างนั้น นี่เราก็บอกว่าเราดูคนผิด แน่ะ จะให้ว่าอย่างไร เรายอมรับทุกอย่าง อะไรดูผิดเราบอกว่าเราดูผิด

อย่างดูทักษิณ พุดง่าย ๆ อย่างนี้เลย ก็เรายกขึ้นนี่นะทักษิณ ทำไมเราจะพุดไม่ได้วะ ขึ้นไปแล้วก็มากินดับกินปอด เหี้ยบคนทั้งชาติจะให้ล้มจมไปหมด ก็เราอยู่ในท่ามกลางของชาติ และเป็นอาจารย์ของนายทักษิณด้วย ทำไมจะไม่ว่าคุณทักษิณได้ล่ะ มันก็เอากันละซี ฟาดจริง ๆ นะเรา เราก็ยอมรับว่าเราดูคนผิด เพราะไปดูทางการเงินการทองที่โลกเขายอมรับกัน

ฟังนะท่านทั้งหลาย เสี่ยงธรรมจะไม่สะทกสะท้านกับใครเลย เสี่ยงธรรมเป็นเสี่ยงที่ถูกต้องแม่นยำ โลกตายใจได้แต่ไหนแต่ไรมา เรานำธรรมมานำพี่น้องทั้งหลาย เราจึงตายใจได้ในการนำพี่น้องทั้งหลาย คิดดูซิทองคำเท่าไร เม็ดหินเม็ดทรายเราไม่เคยแตะ เราเชื่อเราแล้ว ยิ่งกว่าท่านทั้งหลายจะมาเชื่อเรานะ เราเชื่อความบริสุทธิ์ของเรา สะอาดผ่องใส อะไรที่แปดเปื้อนที่เป็นมลทินมาปิดทันทึเลย เป็นหลักธรรมชาตินะ ไม่ได้มาคิดมาอ่านอะไร มันจะปิดของมันทันทีเลย

นี่เราช่วยชาติเราช่วยด้วยความบริสุทธิ์ใจทุกอย่าง ได้อะไรมาหมด ไม่มีที่จะมาเข้า เรากำอย่างนี้ไม่มี บอกตรง ๆ เลย เงินทองข้าวของนับเป็นสักที่พันล้านหรือหมื่นล้าน ออกช่วยชาติบ้านเมืองทั้งหมดเลย ไปหาซิหาผู้นำอย่างนี้ ไม่ใช่ยกยอตัวเองนะ เอาการปฏิบัติของตัวเองนี้ออกยืนยันกัน ใครค้านมาถ้าว่าเราพุดนี้ผิด การปฏิบัติเป็นอย่างหนึ่งคำพุดเป็นอย่างหนึ่งนี่ผิด ชัดกันอย่างนี้ เอา ตรงไหนว่ามา ไม่มี เราเอาจริงเอาจังทุกอย่าง

เพราะฉะนั้นอะไรมาขัดเรามันถึงขัดกันเลยกับเรา ไม่ได้รอใครนะ ธรรมไม่รอใคร เป็นธรรมล้วน ๆ ตรงไปตรงมาเลย จึงเรียกว่าภาษาธรรม นี่นำภาษาธรรมออกมาใช้ นำกิริยาของธรรม-รากเหง้าเค้ามูลของธรรมออกมาช่วยพี่น้องทั้งหลาย เราไม่เคยกำ มีเท่าไรออกหมด ๆ มีเงินอะไรติดตัวที่ไหน ในวัดป่าบ้านตาดตั้งแต่สร้างวัดมา เราไม่เคยเก็บ กระจายออกตั้งแต่คนทุกข์คนจนก้าวเข้าสู่โรงร่ำโรงเรียน ตั้งแต่เริ่มสร้างวัดนะ โรงร่ำโรงเรียนนี้ขึ้นมาด้วยกัน จากนั้นก็ก้าวเข้าสู่โรงพยาบาล ที่มาเปิดเผยทุกวันนี้เท่านั้น เราช่วยมาตั้งแต่ตั้งเดิมนะโรงพยาบาล

ช่วยมาอย่างนี้ตลอด เราไม่มีมลทินในหัวใจเรา เพราะเราพอทุกอย่างแล้ว ความพอของธรรมตายใจได้เลย ไม่มีอะไรที่จะมาแข่งคำว่าพอนี้ได้ พอนี้พออย่างเลิศเลอพอในหัวใจ อะไรที่จะเอามาเพิ่มเติมมาแข่ง แข่งไม่ได้ เราเอานี้ออกใช้ต่อพี่น้อง

ทั้งหลาย สำหรับเราเราไม่เอาอะไร เราก็บอกว่าพอแล้วทุกอย่าง หากี่หาแทบเป็นแทบตาย ก้าวเข้าถึงขั้นสลับสโลมมีไม่รู้กี่ครั้ง พัดกับกิเลสละชิ เอาจริง ๆ นี้นะ

เวลาช่วยตัวเองก็ช่วย อยู่กับพ่อแม่ครูอาจารย์นี้เพราะท่านรู้นิสัยว่านิสัยจริงจังมาก มีความตั้งอกตั้งใจอย่างแรงกล้า ท่านต้องรั้งเอาไว้ ได้รั้งนะ เช่นอย่างนั่งนี้ฟาดตลอดรุ่ง ๆ จนกันแตกไม่ถอยเลย ท่านก็ยกม้ามามาเราไม่ลื้ม เพราะไปที่แรกคุย วันไหนนั่งตลอดรุ่งวันนั้นได้ความอัศจรรย์ในจิตใจทุกคืนไม่มีเคลื่อนคลาดเลย ได้ทุกคืน ๆ เล่าถวายท่านที่แรกท่านก็ชมเชยสรรเสริญ ไอ้หมาตัวนี้ก็พอท่านชมเชยบ้างไปไม้แห่งหล่นลงมาจากขั้วของมันก็ทั้งจะทำจะกัดไปไม้ พอใจว่าเราดำเนินนี้ถูกต้องแล้วมีกำลังใจชัดเรื่อย ๆ นั่งตลอดรุ่ง ๆ เลย

ครั้งต่อไปท่านรั้ง นั้นเห็นไหมละ ม้าตัวคึกตัวคะนองมาก ๆ ไม่ฟังเสียงการฝึกของเจ้าของนายสารดีแล้ว เจ้าของเขาต้องฝึกเอาอย่างแรง ไม่ควรกินหญ้าไม่ให้กิน ไม่ควรกินน้ำไม่ให้กิน พอขึ้นไปกราบท่านเท่านั้นละ เพราะขึ้นไปก็จะไปเล่าอันนี้ถวายท่าน เพราะเคยเล่าเสมอ ฝึก ไม่ควรกินหญ้าไม่ให้กิน ไม่ควรกินน้ำไม่ให้กิน ฝึกกันอย่างหนัก เอาจนมันมันลดพยศลง ๆ การฝึกเขาก็ลดลง ๆ จนกว่าว่ามันนี้ใช้การใช้งานได้ ตามปรกติ การฝึกฝนอย่างนั้นเขาก็หยุดไป เนะปฏิบัติต่อมัจธรรมด่าวังนี้ เราเข้าใจทันที

ท่านไม่ได้ย่นมา ไอ้หมาตัวนี้มันฝึกเจ้าของยังไง ท่านไม่ได้ว่าก็ตามแต่มันเข้าใจ ตั้งแต่บัดนั้นมาเราก็ไม่เคยนั่งตลอดรุ่งนะ นี่ก็คือท่านรั้งเอาไว้ ถ้าว่าออกทางด้านปัญญา ก็เหมือนกัน ทางสมาธิก็ไม่พอดี คือสมาธิมันเป็นจริง ๆ นี้ แน่นเหมือนหินเลย สมาธิเต็มภูมิ ท่านถาม เป็นยังไงท่านมหาจิตสงบดีอยู่หรือ สงบดีบอกตรง ๆ เลยเราท่านก็ถามเรื่อย เราตอบท่านก็นิ่งไป ทีนี้พอถึงกาลอันควรแล้ว เป็นยังไงท่านมหาจิตสงบดีอยู่หรือ สงบดีอยู่ ท่านจะนอนตายอยู่นั้นหรือขึ้นเลยที่นี้ สมาธิมันหมุนขึ้นเขียงเอาแล้วนะใส่แล้ว สุขในสมาธิเท่ากับเนื้อติดฟัน เนื้อติดฟันมีความสุขยังไงบ้าง สุขในสมาธิก็เท่ากันนั่นละ

ท่านทุ่มหมดเลยนะ สมาธิทั้งแห่งเป็นสมุทัยทั้งแห่ง ท่านยกสมาธินี้ทั้งนี้หมดให้หาใหม่ สมาธิทั้งแห่งเป็นสมุทัยทั้งแห่งท่านรู้ไหม ท่านไม่ยอมรับเลยที่นี้ ท่านจะให้เอาอันใหม่ดีกว่านั้น ยิ่งเถียงท่านว้อ ๆ นะ ถ้าสมาธิเป็นสมุทัยแล้วสัมมาสมาธิจะให้เดินที่ไหน สัมมาสมาธิของพระพุทธเจ้าท่านรู้จักกาลเวลาการเข้าการออก นั้น สมาธินี้มันสมาธิหมุนขึ้นเขียง นี่หรือสมาธิที่เอามาอดอยู่นี้นะ นั้นเห็นไหมท่านชัดเข้าเลย จากนั้นมันก็ออกทางด้านปัญญา ท่านไล่ออกทางด้านปัญญา แก้กิเลสแก้ด้วยปัญญาต่างหากนะไม่ได้แก้ด้วยสมาธิ สมาธินี้เป็นแต่ตีกิเลสเข้ามาให้มันรวมตัวสงบไม่เพ่นพ่าน แล้ว

ออกทางด้านปัญญา ปัญญาเป็นเครื่องแกกเกิลส สมาธิไม่ได้แก่ นั่นเอาละนะ ที่นี้พ้อออกทางด้านปัญญาออก ๆ ใหญ่เลยที่นี้ เพราะสมาธิมันพร้อมแล้ว

พ้อออกทางด้านปัญญาพาดนี้ไม่ได้นอนทั้งวันทั้งคืน ขึ้นไปหาท่านอีก ที่พ้อแม่ครูจารย์ให้ออกทางด้านปัญญาเวลานี้มันออกแล้วนะ มันออกยังไงท่านว่า ก็มันไม่ได้นอนทั้งวันทั้งคืนเลยเราก็พูดตรง ๆ เวลามันหมุนทางด้านปัญญามันหมุนจริงๆ ที่นี้ นั่นละมันหลงสังขาร คือสังขารทางด้านปัญญาก็เป็นสังขาร ถ้าใช้ไม่รู้จักประมาณสังขารทางด้านปัญญามันเป็นสังขารสมุทัยได้ความหมายว่านั้น ให้พักผ่อนถึงกาลเวลาที่ควรจะทำพักสู่ความสงบก็ให้พัก แต่นี้มันไม่พัก หมุนทางด้านปัญญาตลอด ท่านก็เขกเอาอย่างนี้ละ มีแต่ท่านรู้เอาไว้ละเรา จากนั้นก็ออกทางด้านปัญญา

ท่านยังไม่ได้ป่วยนะนั่น ปัญญาออกแล้วตั้งแต่นุ่นแหละ สติปัญญาอัตโนมัติหมุนตัว ๆ ไม่ได้หลับได้นอนกลางคืน ต้องบังคับเอาไว้ ถ้างได้ลงทางจกรมแล้วไม่รู้จักออกจากทางจกรม จนจะก้าวขาไม่ออกมันเปลี่ยพ้อ เอ้อ ไปไม่ไหวแล้วหยุด หยุดด้วยก้าวขาไม่ออก คือมันเหน้อย ถ้าได้ลงแล้วลี้มวันลี้มคืน มันหมุนของมันอยู่ภายในนี่ จนกระทั่งขาจะก้าวไม่ออก เอาขาเป็นเครื่องตัดสิน โอ้ ไปไม่ไหวแล้วนะนี่ มา มานั่ง ที่นี้ฝ่าเท้าเรานี้เหมือนไฟลนนะ ออกร้อนเหมือนไฟลนฝ่าเท้า เอ้ ฝ่าเท้าเรานี้มันแตกเธรอจับมาดูไม่แตก แต่เวลาลูบคลำฝ่าเท้ามันเสียวแล้วนะ คือมันบางมากแล้วมันจะเข้าถึงเนื้อ นี่เขาเรียกว่าแตก ความจริงมันกัดเข้าไป ๆ ถึงเนื้อนะนั่น

อย่างพระโสณะท่านประกอบความเพียรจนฝ่าเท้าแตก ฝ่าเท้าแตกเราก็มาทราบ ว่า โอ๊ะ แตกอย่างนี้ คือเดินไม่หยุดมันก็บางเข้าไป ๆ ก็ไปถึงเนื้อที่ฝ่าเท้า แต่เรายังไม่ถึงแตกยังไม่ถึงทะลุ มาลูบคลำดูนี้เสียว ทั้งเจ็บทั้งเสียว ฝ่าเท้ายังไม่แตก พูดสรุปความกิเลสแตกเสียก่อน ถ้าหากกิเลสไม่แตกนี้ฝ่าเท้าแตกแน่ ๆ โอ้ ที่ท่านว่าทำความเพียรจนฝ่าเท้าแตกลงกันแล้ว ไม่ใช่อยู่ ๆ บังคับเจ้าของเดินจกรมจนฝ่าเท้าแตก เป็นไปไม่ได้นะ ถ้าเป็นไปด้วยความดูดีของจิต จิตหมุนจิตพาเดินเป็นได้เลย

ถ้างได้ก้าวลงทางจกรมแล้วไม่รู้จักหยุด จนจะก้าวขาไม่ออกถึงจะหยุดได้นะ เอาก้าวขาไม่ออกเป็นเครื่องตัดสิน นี่มันก็รู้ โอ้ ฝ่าเท้าแตกแตกอย่างนี้ มาลูบคลำดูนี้เสียวหมดฝ่าเท้ายังไม่แตก คือยังไม่ทะลุถึงเนื้อ หากจนแล้วนะนั่น ถ้ากิเลสยังรอกว่านั่นอีกฝ่าเท้าแตกได้เลย เชื้อ นั่น ให้มันมีหลักฐานอย่างนั้นซิเชื้อ เช่นพระโสณะท่านเดินจกรมจนฝ่าเท้าแตก คือมันทะลุถึงเนื้อ ของเรามันก็ทะลุเข้าไปจนจะถึงเนื้อแล้ว เราเอามือลูบคลำนี้เสียวแล้ว แต่พอดีกิเลสแตกเสียก่อนฝ่าเท้าก็เลยยังไม่แตก

เอาจริงเอาจริงอย่างนั้นนะ การประกอบความพากเพียรเพื่อประโยชน์สำหรับตัวเอง เพราะความมุ่งหวังอย่างแรงกล้าก็คือขอให้พระอรหันต์ในชาตินี้ อย่างอื่น

อย่างใดไม่เอา เพราะฉะนั้นความลำบากลำบากอันไหนจึงเป็นอุปสรรคไม่ได้ต่อความตั้งใจเพื่อมรรคผลนิพพาน อันนี้รุนแรงมากทีเดียวมันก็ทะเล่ได้ นั่นเห็นไหมล่ะ เวลาทำเจ้าของก็ทำเจ้าของอย่างนั้น ไม่ได้ทำทะเล่ๆ ทะเล่ๆ กินแล้วนอนนอนแล้วนิน ไปอยู่ที่ไหนเอาโต๊ะเอาเก้าอี้ไปวางไว้ห้วงกรมเราดูเราดูไม่ได้นะ เราเคยเห็น ห้วงกรมทางนั้นมีเก้าอี้ เวลาเหนื่อยนั่งเก้าอี้ มันดูไม่ได้จริงๆ นะ

ถ้าลงได้พืดกันแล้วจะไปหาเก้าอี้ที่ไหน นักมวยเขารู้ทันต่อยกันเขาหาเอาเก้าอี้ไปต่อยกันที่ไหน มีแต่พืดกันเลย อันนี้ก็ต่อยกับกิเลสเอาเก้าอี้ไปนั่งไปตั้งไว้ที่ห้วงกรมเราเห็นมันสะเทือนใจเลย หือ มาทำความเพียรอย่างนี้เหอ เอาเก้าอี้มาวางเวลานี้เห็นเหนื่อยก็ไปนั่งเก้าอี้ มันก็ไม่ว่าจักเป็นจักตายไม่ว่าจักหนักจักเบา ไม่ว่างจักเหตุจักผลละซี พืดกันให้มันถึงขีดถึงแดนนั้นซี นั่น นี่ไม่เคยไอ้ที่มีเก้าอี้ไปวางไว้ข้างหน้าข้างหลัง ถ้าลงได้ลงแล้วขัดกันเลย มันจะตายแล้วมันหนีเองหยุดเอง นี่เวลาทำความเพียรเราก็ทำมาอย่างนี้

ผ่านตรงนั้นมาแล้วหมู่เพื่อนก็รู้มา ตั้งแต่พ่อแม่ครูจารย์มันมรณภาพพระเถรธรรมเราแต่นั้นแล้ว เราก็หลบเหมือนผู้ต้องหาเหมือนขโมยหลบโน้นหลบนี้ ไปคนเดียวๆ เพราะมันหมุนทั้งวันอยู่กับใครไม่ได้ ถึงกาลเวลาจิตที่มันหมุนตัวเป็นธรรมจักร ความเพียรโดยอัตโนมัติแล้วจะอยู่กับใครไม่ได้ ต้องอยู่คนเดียว ตื่นนอนบีบขัดกันแล้วจนกระทั่งหลับ ดีไม่ดีหลับมันก็ไม่ยอมหลับ นั่นเวลามันแรงของมัน นี่เรียกว่าความเพียรอัตโนมัติฆ่ากิเลสโดยอัตโนมัติ ที่นั่นมันก็ย้อนไปรู้ว่ากิเลสทำลายใจสัตว์โลกเป็นอัตโนมัติเหมือนกันกับธรรมมีกำลังกล้าแล้วฆ่ากิเลสโดยอัตโนมัตินี้เหมือนกัน นั่น มันก็ยอมรับกัน

นี้ได้ทำมาแล้วถึงนำมาพูด ไม่ใช่มาพูดเดาๆ เฉยๆ เป็นมาแล้ว ถึงขั้นธรรมฆ่ากิเลสที่ฆ่าอัตโนมัติอย่างนั้นแหละ ที่นั่นมันก็ย้อนไปรู้ว่า เอ้อ กิเลสทำลายหัวใจสัตว์โลกโดยอัตโนมัติของมันมันทำอย่างนั้นตั้งใจเขาใจเรา แต่พอมาถึงขั้นสติปัญญาที่มีกำลังกล้าแล้วที่นั่นหมุนฆ่ากิเลสก็เป็นอัตโนมัติเหมือนกัน จนกระทั่งกิเลสขาดสะบั้นลงไปเลย ไม่มีอะไรที่จะหมุนมันหยุดเอง พวกมันจำเอานะ ทำความพากความเพียร ทำเหยาๆ ทำเหยาๆ อย่ามาทำนะ เรากจะแตกเราไม่พูดเฉยๆ นะ มานี้ฮึดฮัดเหนื่อยนายเป็นเรือพ่วง ทั้งวัดนี้มีสักกี่ร้อยคน ฮึดฮัดๆ ไปที่ไหนเหยียบแต่เสื่อแต่หมอนพวกนี้ไปวางดาซาไว้ เวลาเหนื่อยก็ได้นอนที่นั่น แล้วเอาเก้าอี้ไปวางไว้ห้วงกรมไหมล่ะ เวลาเหนื่อยไปนั่งที่นั่น เวลานอนอยากนอนก็เอาหมอนไปไว้อีกไหมล่ะ มันฟังไม่ได้นะ

ได้ผ่านมาพอแล้วก่อนจะได้มาเป็นครูเป็นอาจารย์สอนโลกนี้ เราเต็มเม็ดเต็มหน่วยจริงๆ เอาละที่นี้ละ ให้พากันตั้งใจทุกคนๆ อย่าไปหาดูใจคนอื่นดูกิริยาอาการคน

อื่น นี่มันพวกหิวโหยพวกหิวกระหาย หายกโทษคนนั้นยกโทษคนนี้ โทษตัวเองเต็ม หัวใจไม่ดู หิวกระหายไปหายกโทษคนนั้นคนนี้ อันนี้ใช้ไม่ได้ย่นำมาใช้ในวัดนี้ ร้าย ช่างซีดีช่างเขา ควรจะเตือนก็เตือนกันโดยธรรม ไปยกโทษคนนั้นไม่ดีอย่างนั้น คนนั้น ละคนไม่ดี ใจมันเปราะใจมันบอบ ปากเปราะปากบอบ ยุ่งแต่เรื่องคนอื่น เจ้าของเป็น ยังไงไม่ดู คนนั้นไม่ดีอย่างนั้น คนนี้ไม่ดีอย่างนี้ เจ้าของไม่ดีไม่ดู ภาวนาต้องมาดู เจ้าของซี เออละพอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz